

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 3T/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619010100
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Lesňáková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5619010100.4

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou Mgr. Silviou Lesňákovou na hlavnom pojednávaní dňa 11. novembra 2019 v Liptovskom Mikuláši, takto

rozhodol:

Obžalovaná

D. D. Q. I. W. Č. D. F. K. Á., rod. D.Č., nar. X. X. XXXX v P. A., trvale bytom G. XX/XXX, Z.Š., okres P. A., zamestnaná,

uznáva sa za vinnú, že

dňa 21. 9. 2018 približne o 19.30 hod. vošla spoločne s A. F. cez neuzamknutú bráničku, ktorú si sama otvorila, na súvisle oplotený pozemok rodinného domu na ulici G. XX/XXX v Z., okres P. A., bez súhlasu užívateľa domu F. D., nar. X. XX. XXXX, ktorý keď ich spozoroval, upozornil ich, že sa nachádzajú na súkromnom pozemku a niekoľkokrát ich požiadal, aby pozemok opustili, avšak ani jeden z nich výzvu neuposlúchol a vo dvore rodinného domu zotrvali, pritom tam prítomnému F. D. vulgárne nadávali a A. F. kričal na F. D., že ho zabije, že skončil a že uvidí, kto sú Palúčania a vo vulgárnych nadávkach a vyhrážkach pokračovali aj po tom, čo ich tam prítomný O. Z. vytlačil za bránu rodinného domu,

t e d a

spoločným konaním neoprávnene vnikla do obydľia iného a neoprávnene tam zotrvala,

č í m s p á c h a l a

prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e:

Podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na peňažný trest vo výmere 160,- (stošesťdesiat) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona jej súd pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, u s t a n o v u j e náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podal dňa 13. 3. 2019 na D. D. obžalobu pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve a na A. F. pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve a prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť na vyššie popísanom skutkovom základe. Trestné stíhanie obvineného A. F. skončilo po vylúčení veci na samostatné konanie, uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/47/2019 zo dňa 24.

5. 2019, ktorým súd schválil zmier medzi obvineným a poškodeným F. D. a zastavil trestné stíhanie obvineného. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 4. 6. 2019.

Obžalovaná D. D. na hlavnom pojednávaní nemala záujem uzavrieť dohodu o vine a treste s prokurátorom a po zákonom poučení v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku vyhlásila, že je nevinná.

Obžalovaná zhodne ako v prípravnom konaní, aj na hlavnom pojednávaní poprela spáchanie skutku, ako jej bol kladený za vinu. V prípravnom konaní vypovedala, že dňa 21. 9. 2018 spolu so svojim druhom A. F. bola na nákupe v Liptovskom Mikuláši. Po príchode domov ju suseda O. J. zavolała k nej domov, kde bol jej syn W. D., ktorý má 14 rokov a ležal na gauči, na uchu mal studený obklad. Mladší syn A., ktorý má 12 rokov, sedel vedľa neho a plakal. Syn W. mal ucho fialové. Nezmožol sa na slovo. J. jej povedala, že W. zbil S. priateľ. Meno nevedela povedať, poznali sa len z videnia. Deti ostali pri pani J.. Bola rozhodnutá, že si to ide dať vysvetliť priateľom S.. Cestou pred domom pani J. jej iné deti začali vysvetľovať, čo sa stalo, že boli v parku v dedine na gaštanoch, mali penovú loptičku, ktorou gaštany zrážali. Pod stromom bola S. 11-ročná dcéra E., ktorá mala v kočiari so sebou sestru 1-ročnú O.. Tým, že penovú loptičku vyhadzovali na strom, táto spadla do kočiara. Potom E. sestru vzala a odišli preč. Povedali jej, že ujo potom zbil W.. Následne prišla k S. domu. Jej druh A. F. išiel za ňou. Bola rozbehnutá a šla popredu. Najskôr pred bránou zastala a vyzvala S. priateľa von, povedala mu „Mladý muž podťe von. Chcem vedieť, prečo ste zbili môjho syna.“, na čo jej povedal, že nejde a ona mu oznámila, že ona ide dnu. S. priateľ jej povedal a tiež jej dovtedy neznámy muž, ktorý bol pri ňom na dvore „Tak podťe.“ Následne vošla cez bráničku dnu, je pravda, že vošla na cudzí oplotený pozemok, ale až po tom, ako jej to dovolil S. priateľ a jeho kamarát, ktorý tam vtedy bol. Vtedy S. priateľovi, teda F. D., viackrát povedala, že je chudák, ktorý bije malé deti. Od nich sa vysvetlenia k veci nedozvedela. K domu na pozemok prišiel jej druh A. F., ktorý bol rozhorčený a kričal. Ona bola strašne rozhorčená. K žiadnemu fyzickému útoku na F. D. nedošlo. Určite sa mu ničím nevyhrážala a potom ich oboch za bráničku vytlačil kamarát F. D.. Za tú bránu šla dobrovoľne, nenaťahovala sa s ním. D. bol skoro celý čas ticho. Povedal asi len to, že si ich nahráva. D. ju ani jej druhu nevyzýval, že majú opustiť jeho pozemok, ani ju neupozornil, že je na súkromnom pozemku. Trvá na tom, že sám ju ústne vyzval, že môže vojsť na jeho pozemok. Keď boli už za bránou, vyšla priateľka D. S. a povedala, že ide volať hliadku polície, na čo jej povedala, že ju má zavolať, pretože ak ju nezavola ona, tak ju zavola obžalovaná. Hliadka prišla. Do príchodu polície jej S. povedala, že má plané deti. Zatiaľ sa na ulici zbíhali ďalší ľudia. Keď išla na pozemok ku D., opravoval tam aj so svojim kamarátom auto. Potom zdvihol zo zeme niečo dlhé asi 50 cm, asi kovovú rúru, ktorú držal po celý čas pripravenú v ruke, až kým neprišla policajná hliadka, vtedy ju hodil na zem, čo aj okomentovala tým, že už je tu polícia, tak ju môže na zem hodiť. Poukázala na to, že pokiaľ D. má nahrávku tak, ako im uviedol, aby ju predložil, čím by bolo zdokumentované, že sa mu niečím nevyhrážali. Možno tam bolo nahrané aj to, že ju na pozemok zavolał, teda trvá na tom, že tam vošla s jeho súhlasom. Podľa nej D. a jeho priateľ mali vypité.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaná dodala, že nielen poškodený, ale aj jeho kamarát Z., jej dvojhlasne povedali „Tak podťe dnu“. Poškodený okrem tohto a toho, že ju nahráva na telefón, nepovedal absolútne nič. Rozprával sa až s policajtm. Medzi ňou a poškodeným došlo ku šklbaniu rukami. Kričala na neho, ale najškaredšie slovo, aké použila bolo chudák, ktorý bije deti. Nie je pravda, že by mu mala nadávať. Poškodený ju neupozorňoval, že je na súkromnom pozemku, ani ju nevyzýval, aby pozemok opustila. Dnu vošla, aj keď nemal záujem sa s ňou rozprávať preto, lebo zbil jej dieťa. Nevie, prečo ju Z. vytláčal z dvora, vtedy sama ustupovala, ak by nechcela odísť, tak by ju odtiaľ nevytláčil. Jej druh vošiel do dvora až po nej cez otvorenú bráničku, či ho niekto vytláčal, nevedela. Čo vykrikoval, neriešila. Priateľka poškodeného S. S. vyšla z domu na dvor, až keď bola ona von za bránou. Vlastníkmi rodinného domu sú jej rodičia, Q.Í.. Poškodeného predtým poznala len z videnia, konflikt s ním nemala.

Súd na hlavnom pojednávaní ďalej vykonal dokazovanie výsluchom poškodeného F. D. a svedka O. Z., prečítaním svedeckej výpovede svedkyne S. S., vykonaním obrazového záznamu a prečítaním listinných dôkazov.

Poškodený F. D. v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 21. 9. 2018 v čase asi o 17.00 hod. na dvore opravoval auto, kedy dobehla domov staršia dcéra E. S., že mladšej dcére hádzali deti loptičku do hlavy. Neskôr partia týchto detí išla okolo domu, vyšiel von pred bránu a chcel ich konfrontovať. Deti sa vyhovárali jeden na druhého, neskôr, chlapci označili toho, čo robil zle. Zavolał E. a svoju priateľku S. von, chlapci boli drzí, preto na nich kričali. Jeden z chlapcov bol drzejší, strčil do neho rukou. Chlapec nespadol, otočil sa, ušiel a on sa vrátil do dvora. Priateľka tam aj s deťmi ostala. Počul ako chlapci jeho

priateľke vulgárne nadávajú. Chlapci sa rozbehli smerom k obchodu. On sadol do auta a šiel na aute za nimi. Dobehol ich na križovatke pri obchode. Vystúpil z auta, W. D. dal facku pravou rukou na tvár a povedal mu, kto je pre neho kurva, piča, sadol do auta a šiel domov. Po príchode domov sa ho priateľka opýtala, čo sa stalo, porozprával jej to a pokračoval v opravovaní auta. Neskôr išiel okolo O. Z., pustil ho dnu, aby mu pomohol opraviť auto. Jemu tiež porozprával, čo sa pred jeho príchodom udialo. Asi o 19.30 hod. prišla D. D. a začala spoza brány vykrikovať na neho, že je hajzel, kokot, čo bije deti, a že sa má po chlebe, že skončil a iné nadávky. Povedal jej, že si má dávať pozor na deti, ako sa správajú, majú v dedine zlú poveseť, neraz sa pokúšali aj s priateľkou deťom a ich rodičom dohovoriť. S rodičmi sa rozumne rozprávať nedá. D. D. niečo rozprávala, to už nevnímal. Následne dala dole reťaz z bráničky a vošla do dvora. Čo hovorila si nepamätal. Podľa neho bola v amoku. Na to, či ho D. vyzývala predtým, ako vošla dnu, aby vyšiel on za bránu, si nespomínal. Keď prešla cez bránu, išla smerom k nemu. Chcela na neho zaútočiť a v tom jej do cesty vstúpil O. Z., ktorý ju vytlačil pred bránu. V čase, keď vošla D., vyšla k nemu z domu aj jeho priateľka S.. Ako O. vytlačal D., prišiel A. F. a tiež chcel na neho zaútočiť. Všetko za odohralo na dvore asi 1,5 metra za bránou, vedľa domu. Keď vytlačil D., opäť ho prišiel brániť, F. a Z. sa začali naťahovať. Sprevádzali to nadávky a vyhrážky od F.. F. na neho vulgárne vykrikoval, nadával mu, že ho zabije. Potom, čo boli obaja vytlačení za bránu, stál pri nich O. Z., aby znovu nestúpili na pozemok. Požiadal svoju priateľku, aby zavolala políciu, čo aj urobila. Pred bránou zatiaľ D. vykrikovala, že skončili. F. pokračoval v nadávkach a vyhrážkach. D. ho žiadala, aby volal A., že majú kamarátov policajtov a s niekým telefonovala. Dookola sa zbehli ľudia a začali vykrikovať na neho a na jeho priateľku, najmä Ž., matka chlapca, do ktorého strčil rukou. Potom prišla hliadka polície a vec riešila. Pozval ich dnu do dvora, nech sa to nerieši na ulici pred divákmi. Požiadali ho, či môže vstúpiť dnu aj D. D.Č., s čím súhlasil. Vtedy jej dal povolenie na vstup na pozemok. Predtým žiadne povolenie ona, ani A. F.Š. od neho nechceli. Každý povedal svoju verziu toho, čo sa udialo. Polícia sa s nimi dohodla, že majú prísť podať oznámenie, čo v ten deň urobil. Oznámenie doplnil 5. 10. 2018, pretože bol na polícii a až vtedy zistil, že vyhrážky F. neboli zapísané. Pri podaní oznámenia bol v strese. Mal strach o svoj život a o svoju rodinu. Deti D. D. jeho dcéru E. v minulosti šikanovali. Počas toho, ako vošla D. a F. k nim na pozemok, mal v ruke hadicu z chladiča, pretože ho práve opravoval. Keď D. a F. vošli za bránu, upozornil ich, že sú na súkromnom pozemku, čo im konkrétne povedal alebo či ich vyzýval, aby opustili pozemok, si nespomínal. Vytlačal ich O. Z., kým prišli policajti a Z. bol s nimi aj za bránou. On pokračoval v práci na aute. Že by povedal, že si to nahráva na mobilný telefón si nepamätal, ale nahrávala ich jeho priateľka S.. Mali nezhody aj v minulosti, ale nikdy predtým na F. nepodával trestné oznámenie. Raz sa mu F. vyhrážal, že mu zabije psa aj ich. Zo strany D. D. nepadli vyhrážky.

Na hlavnom pojednávaní poškodený ku skutku vypovedal v zásade zhodne. Poukázal na to, že na kamerovom zázname vidno, ako obžalovaná vchádzala do dvora. Jej postoj voči nemu bol agresívny, rozhadzovala rukami. Nemal pocit, že by sa chcela rozumne porozprávať. Nepotreboval ju volať do dvora na to, aby sa s ňou porozprával o tom, čo sa stalo. Keď bola dnu vo dvore, odstrkovala ho rukami. Určite ich upozorňoval, že sú na súkromnom pozemku. Či ich aj vyzýval, aby ho opustili, si nespomínal. Nastal tam chaos. Zbehlo sa veľa ľudí. Všetci niečo vykrikovali. Súhlas na vstup na pozemok im určite nedal. Ak povedal, že to, čo sa deje je nahrávané, tak to tak aj bolo, pretože to nahrávala na mobil jeho priateľka. Či záznam stále má, nevedel. Tá vyšla von na krik v čase, keď obžalovaná vchádzala do dvora a F. tam ešte nebol. Už v minulosti mal s nimi konflikt, keď sa mu F. vyhrážal, robil mu schválnosti so psom. Je si vedomý toho, čo urobil synovi obžalovanej, bolo to vyhrotenie situácie, keď sa s nimi nedalo rozumne porozprávať o tom, čo robil jej syn a jeho kamaráti jemu, psovi a jeho staršej dcére E.. Za facku synovi obžalovanej je voči nemu vedené trestné stíhanie, vec je na súde, zatiaľ dostal výzvu. V jednej zo svojich výpovedí uviedol, že pozemok patrí jeho budúcej svokre, ktorá bola k tomu vypovedať na polícii. V rodinnom dome na G. XX/XXX, Z. býva s priateľkou S. S., jej staršou dcérou E., ktorú má ona z predchádzajúceho vzťahu a ich spoločnou dcérou O. D., už asi tri roky. Vlastníkom pozemku, na ktorom tento rodinný dom stojí a aj rodinného domu je jeho budúca svokra O. Q., ktorá býva v Čechách už asi päť rokov. Prechodný pobyt v tomto dome nahlásený nemá, len sa mu tam doručuje pošta. Kamerový záznam pochádza z kamery, ktorú má namontovanú na tomto rodinnom dome. Dal ju tam asi pred dvomi rokmi, pretože zo strany detí boli stále schválnosti, ale nemôže povedať, že by za všetkým stál len syn pani D..

Svedok O. Z. v prípravnom konaní vypovedal, že dňa 21. 9. 2018 vo večerných hodinách prišiel za kamarátom F. D. domov, ktorý opravoval auto za bránou, vedľa domu a rozprávali sa. Zrazu prišla jemu neznáma pani, ktorú pozná z videnia. Tá začala najskôr spoza brány na F. kričať, že jej zbil syna, že skončil. Hystericky kričala. Tiež na neho určite kričala, aby vyšiel von a pretože nešiel, tak si pravdepodobne otvorila bráničku, čo si už nepamätal a vošla na pozemok. Išla priamo k F., preto ju

on zastavil a vytlačil za bráničku. V čase, keď ju vytlačal, prišiel na pozemok aj jemu neznámy muž. Dozvedel sa, že sa volajú D. a F.. D. tlačil telom, ale rukami sa jej nedotkol. Pritom jej povedal „Chodte za bránu, aby ste nemali problémy s políciou.“ F. bol podľa neho dosť agresívny. Išiel priamo k F. a určite mu nadával, vyhrážal sa „Nedožiješ do rána, zabijem Ťa.“ Následne sa on postavil pred neho a k F. ho nepustil. Vytlačil ho za bránu. Potom stál pri bráne, aby opäť nevošli na pozemok. Tiež si strážil svoje auto zaparkované pred domom, aby mu ho nepoškodili. Toto auto F. požičal, pretože svoje mal pokazené. Kedy z domu vyšla F. priateľka S. S. uviesť nevedel, asi v priebehu incidentu. Od začiatku tam nebola. Keď prišiel k nim domov, tak sa s ním rozprávala, no potom išla s dcérou dnu. Počas celého incidentu bol F. ticho. Podľa neho sa ich bál. Pokiaľ si spomína, tak vôbec nič nepovedal. Či mal niečo v ruke, uviesť nevedel, len predpokladal, že áno, keďže opravoval auto. Bolo mu čudné, že je ticho, ale každý je iný. Či ich vyzval, aby išli za bránu alebo opustili pozemok, si nespomínal. S. S. mala výmenu názorov s D. a F.. Volala políciu. Počas toho ako bol von s D. a F. za bránou, prišlo veľa ľudí a bol tam poriadny krik. Prekrikovali sa a hádali, až kým prišla hliadka polície. Pripustil, že keď prišiel k F. D., chcel si vypiť, prehovoril ho asi na dva poháriky, iné nepili. F. bol podľa neho opitý.

Na hlavnom pojednávaní svedok dodal, že do incidentu zasiahol, pretože boli agresívni a obával sa, že by D. ublížili. Určite nepočul, že by poškodený dal súhlas na vstup do dvora. Čo pri vytlačaní obžalovanej povedal, si už nepamätal. Či ich poškodený vyzýval na opustenie dvora nevie, ale určite povedal, že sú na súkromnom pozemku. F. ponúkol cigaretu. Obžalovaná vošla do dvora tak, že si otvorila bráničku. Určite sa nepýtala, či môže vojsť. Jednoducho išla. Nevedel, či mal D. niečo v ruke, asi mal, pretože opravovali auto, na obranu to nebolo. Medzi obžalovanou a D. nedošlo k stretu, ale nepamätal si už presne. Priateľka D. vyšla von z domu počas toho incidentu, predtým než prišla polícia. Z dôvodu viacerých odlišností oproti predchádzajúcej výpovedi svedka z prípravného konania boli na návrh obhajcu odstraňované rozpory vo výpovediach svedka k čomu svedok uviedol, že podľa jeho názoru vo výpovedi na hlavnom pojednávaní bola podstata zachytená, jeho výpoveď je taká istá ako predtým a nespomínal si už na to, čo a či niečo D. povedal. Podľa neho sa to udialo dávno. F. prišiel po D.. Obsah rozhovoru medzi obžalovanou a D. popísať nevedel. Nerozprával sa s D. o tom, čo vypovedať. Žeby tam niekto povedal, že sa tam niečo natáča, alebo niekto vyhotovoval nejaký záznam, si nevšimol. Nespomínal si, že či družka D. už bola von z domu, keď obžalovanú a F. vytlačil von za bránu.

Z výpovede svedkyne S. S., priateľky poškodeného, ktorej zápisnica o výsluchu z prípravného konania zo dňa 27. 12. 2018 bola na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora a so súhlasom obžalovanej prečítaná, vyplynulo, že so svojím priateľom a deťmi E. S. a O. D. bývajú v rodičovskom rodinnom dome na adrese G. XX/XXX, Z., okres P. A.. Pozemok okolo domu je súvisle opletený, k domu a na pozemok vchádzajú cez kovovú bráničku, ktorú nezamykajú, táto je uzatvorená na kovovú reťaz a vedľa nej je kovová brána, ktorá umožňuje prístup autom až k domu. Dňa 21. 9. 2018 v čase asi o 19.30 hod. bola s deťmi dnu v dome v obývačke. Počula strašný krik, vyšla von, čo sa robí. Videla ako D. D. už bola na ich pozemku a chcela ručne zaútočiť na jej priateľa F. D.. Išla k nemu rukami, ale prišiel k nej O. Z.Š., ktorý pomáhal priateľovi opravovať auto. Z. chytil D. D. a vytlačil ju za bránu. Popri tom D. kričala „ty hajzel, sviňa, čo deti bije“. Svedkyňa sa zdalo, že D. jej priateľ nehovoril nič, ale len niečo v takom zmysle nech dohovoria svojim deťom, aby sa správali, lebo s ich deťmi už bol dlhšiu dobu problém. V A. W. D. a A. D., aj iné deti z Ploštína šikanovali jej dcéru E.P. S.. D. strašne kričala, že skončil. Ako ju pán Z. vytlačal za bránu, tak vošiel jej druh A. F., ktorý prešiel cez bráničku k nim na pozemok, tiež chcel asi rukami zaútočiť na priateľa. Strašne kričal „zabijem Ťa ty hajzel, ty si skončil“. Potom priskočil Z. a vytlačil z pozemku aj jeho na chodník za bránu. K fyzickému útoku nedošlo, zabránil im Z.. Ona volala hliadku polície. Z. stál pri bráne, aby D. a F. opäť nevošli na pozemok a priateľ ďalej opravoval auto. Ona stála pri ňom a čakali na hliadku polície. Aj počas toho, ako stáli D. a F. za bránou, stále vulgárne nadávali a F. sa vyhrážal zabitím, konkrétne povedal „Ťa zabijem ty sviňa, ty raz za tú bránu vyjdeš. Si skončil. Ty uvidíš, kto sú Palúčania.“. D. D. tiež nadávala a vykrikovala, že majú známosti v nemocnici aj na polícii, že poznajú A., potom s niekým telefonovala a behom chvíle bolo pred bránou veľa ľudí. Asi po pol hodine prišla hliadka polície. Priateľ zavolať políciu aj D. a F. na pozemok, dovolil im vstup na pozemok. F. však neprišiel, bola tam len D. a O. Ž.. Keď prišla polícia, priateľ mal v ruke asi hadičku z chladiča a vtedy D. povedala „aha, čo má v ruke, s tým ma chcel dobiť“. Každý povedal, čo sa stalo. Príslušník im odporučil podať trestné oznámenie, čo v ten deň jej priateľ aj urobil. Z. bol ešte asi pol hodinu u nich, potom odišiel. Ona z domu vyšla, až keď už D. D. bola na pozemku a vybehla von na krik. Čo sa predtým rozprávalo a kričalo, nepočula. Jej priateľ D. D. po tom, ako vyšla k domu upozornil, že je na súkromnom pozemku, aby opustila dvor. Ona stále niečo kričala, Z. ju vytlačal von. Keď prichádzal F., nespýtal sa, či môže vstúpiť na pozemok. Jednoducho vošiel dnu. F. za bránu vytlačal Z., aj povedal, že tam nemá čo robiť. Ona ich určite nevyzvala, aby opustili ich pozemok. Z. za bránou, kým prišla polícia, ponúkal F. cigaretu. Od tej doby sa im už ničím nevyhrážali. Má z nich obavy.

Na hlavnom pojednávaní bol vykonaný obrazový záznam, ktorý bol predložený poškodeným a zabezpečený z kamery umiestnenej na rodinnom dome č. XX E. G. Q. v Z.. Z tohto kamerového záznamu je zrejmé, že obžalovaná prichádza k oploteniu predmetného rodinného domu, moment postojí pred bráničkou, zároveň rukou ukáže smerom dnu do dvora a súčasne si otvára bráničku a vchádza za oplotenie rodinného domu, uvedený popis jej konania na kamerovom zázname však netrvá dlhšie než 5 sekúnd. Po ráznom vstupe na pozemok jej osoba mizne za rohom rodinného domu a následne asi o 35 sekúnd prichádza k bráničke rodinného domu A. F.. Ďalej je na zázname viditeľné, že obžalovaná je čelom k oploteniu rukou O. Z. posúvaná smerom von z dvora, zotrva v bráničke oplotenia a medzitým dochádza medzi F. a Z. k strkaniu rukami, pričom obžalovaná sa vráti naspäť na pozemok a svojho druhu sa snaží chytiť za ruku v snahe ho odtiahnuť preč. Toho však ráznejšie tlačí O. Z., ktorému sa podarí ho vytlačiť za oplotenie pozemku. Medzitým obžalovaná rozhadzujúc rukami naďalej zotrva na pozemku, háda sa s poškodeným D. a je zrejmé, že medzi nimi dochádza k strkaniu rukami a obžalovaná ustupuje k bráničke oplotenia. Svedok Z. je v tom čase otočený chrbtom k obžalovanej a poškodenému. Aj po vyvedení A. F. svedkom Z. a vyjdení obžalovanej za oplotenie pozemku, títo zotrvaávajú na chodníku pred rodinným domom a dôrazne gestikulujú smerom ku poškodenému, ktorý zotrval na dvore, pričom svedok Z. stojí pred bráničkou a stráži ju.

V prípravnom konaní bola vykonaná konfrontácia medzi A. F. a F. D. dňa 28. 1. 2019, pri ktorej uviedli, že sa poznajú. Ku skutku poškodený uvádzal, že A. F. vošiel do dvora asi cez bráničku, smerom ku nemu s nadávkami a vyhrážkami. V tom mu do cesty vstúpil Z.Š., ten mu zabránil, aby prišiel bližšie a vytlačil ho za bránu. Spoza brány vykrikoval ďalšie nadávky a vyhrážky. A. F. sa k tomu vyjadril tak, že prišiel, keď jeho priateľka D. D. bola už za bránou. On stál na ceste. Počul krik. Prešiel cez bráničku, ktorá bola otvorená, zastal asi 2-3 metre za bránou, kričal na D., aby vyšiel spoza auta a povedal, prečo mu zbil syna. D. spoza auta nechcel vyjsť a povedal, že opravuje auto. Povedal, že sú na súkromnom pozemku a jeho kamarát, ktorého on nepozná, ho aj s priateľkou vytlačil za bráničku. Za bráničkou na D. vykrikoval nadávky, a na to, že sa mu mal vyhrážal smrťou si už nespomínal. Začul ako jeho priateľka D. D. kričala, či môžu vstúpiť na súkromný pozemok a že ak on nemôže ísť von, tak pôjdu oni dnu. Priateľka D., stála na schodíku pri dome a povedala „poďte dnu“. Poškodený D. poprel, že by A. F., keď prichádzal, mohol niečo počuť, pretože aj na kamerovom zázname vidieť, že prišiel až po nejakom čase, keď jeho priateľka bola vo dvore a S. vyšla z domu až po tom, keď počula krik D.. Jeho priateľka vyšla von, keď už D. bola vo dvore, teda F. nemohol počuť žiadne povolenie na vstup od jeho priateľky S.. Na to, aby sa rozprávali nemusel vstupovať na pozemok. Jeho vstup nasvedčoval agresivite a vidno to aj na kamerovom zázname. Zotrval na tom, že obvinený sa mu vyhrážal zabitím. Hliadka polície prišla až potom, čo boli obaja za bránou. Vyhrážky F. trvali, aj keď boli za bránou. Na to sa A. F. vyjadril tak, že to bolo tak, ako uvádza poškodený, ale nevyhrážal sa mu smrťou, len nadával a hovoril, že mu zbil syna, to isté aj za bránou. Poškodený zotrval na tom, čo uviedol. Obaja potvrdili, že za bránou boli aj ďalší ľudia, bol rozruch. Poškodený zotrval na tom, že F. vyzýval, aby opustil pozemok a je na súkromnom pozemku, povedal to obom niekoľkokrát, ale neboli ochotní, preto ich Z. vytlačil za bránu. K tomuto tvrdeniu F. uviedol, že si na to nespomína, možno povedal, možno nie.

Z konfrontácie medzi obžalovanou D. D. a poškodeným F. D. v prípravnom konaní vyplynulo, že sa poznajú z Obce Ploštín. F. D. uviedol, že dňa 21. 9. 2018 v čase o 19.30 hod. prišla D. D. k bráne, stála za bránou, začala niečo vykrikovať, nevedel, čo vykrikovala, potom otvorila bráničku, ktorá bola zatvorená reťazou, vošla do dvora. Šla priamo k nemu, vykrikovala nadávky „kokot, hajzel, že jej nebude deti mlátiť“ a s tým išla. Zachytil ju O. Z., ktorý ju vytlačil za bránu. V tom prišiel jej priateľ A. F., ktorého tiež Z. vytlačil za bránu. D., ktorá bola ešte na pozemku, rukami na neho útočila, či ho chcela udrieť, nevedel, ale rozhadzovala rukami. Potom ju Z. úplne vytlačil za bránu, kde ostala aj so svojím priateľom. Obžalovaná D. D. sa vyjadrila k jeho tvrdeniam vyjadrila tak, že prišla k jeho bráne riešiť, prečo jej zbil syna. Zostala stáť za bránou, kde vyzvala F. D., aby vyšiel von a vysvetlil jej prečo zbil syna. Povedal jej, že nejde, na čo mu povedala, že ona teda ide dnu. On jej na to odpovedal „tak poďte“. Na tom základe vošla do dvora. Nenadávala mu, len mu povedala, že je chudák, ktorý bije malé deti. Je pravda, že nejaký pán sa postavil medzi nich a išiel pred ňou a tak vytlačil za bránu ju aj jej partnera. Šla dobrovoľne, keby nechcela ísť, tak ju nevytlačí. Neútočila na neho, len rozhadzovala rukami a v tom, ako bola rozčúlená, ho chytila za ruku. On chytil ju. Potom si zobral zo zeme pri aute tyč. K tvrdeniam obžalovanej F. D. poprel, že by ju vyzval, aby vstúpila do dvora. Rozprávať sa dá aj cez zatvorenú bráničku. Je pravda, že sa odmietol s ňou rozprávať, lebo vykrikovala naňho agresívnym spôsobom. Povedal jej len, nech si vychová syna. Na kamerovom zázname vidno, že jej priateľ zaútočil aj na Z.. Žiadnu tyč v rukách nadržal a bola to len gumená hadica na odvetrávanie oleja do auta. Obžalovaná zotrvala na tom, že na pozemok za bránu vstúpila, až keď ju na to vyzval D.. Hadicu určite zobral zo zeme vtedy, keď bol rozčúlený a aj sa ňou na ňu zahnal a hodil ju na zem až vtedy, keď prišla hliadka polície, čo aj okomentovala, že sa

už nemusí báť. D. uviedol, že mal hadicu v ruke, hodil ju na zem preto, aby to privolaná hliadka nebrala ako agresivitu z jeho strany. Ďalej uviedol, že oboch niekoľkokrát upozorňoval, že sú na súkromnom pozemku. K tomu obžalovaná uviedla, že okrem toho, že ich nahráva na telefón, bol D. po celú dobu ticho, nič nepovedal. Až keď prišla polícia začal rozprávať polícii, čo sa stalo. Poškodený uviedol, že na nahrávanie ich upozornila jeho priateľka S.. Je pravdou, že bol ticho, ale až potom ako ich O. Z.Š. vytlačil za bránu, nemal sa s nimi o čom rozprávať. Bránu strážil O. Z. a on pokračoval v opravovaní auta. Práve vtedy mal v rukách hadicu, ktorú držal, keď prišla policajná hliadka. Obžalovaná zotrvala na to, že ich D. vôbec nevyzýval, nevravel nič. Poškodený k tomu uviedol, že obaja vystupovali agresívne, preto sa s nimi nechcel rozprávať a počkal, kým príde hliadka.

Zápisnica o obhliadke miesta činu bola spísaná povereným príslušníkom, obhliadka vykonaná za prítomnosti S. S. na ulici G. Č. XX/XXX v mestskej časti P. A.Á., Z., predmetom bol pozemok patriaci k rodinnému domu č. XX/XXX, na ktorom sa nachádza rodinný dom č. XX/XXX. Pozemok je súvisle oplotený, z prednej časti od cestnej komunikácie oddelený železnou bránou a bráničkou vo výške asi 160 cm, v čase obhliadky uzavretá, neuzamknutá. Ľavá strana pozemku je čiastočne ohraničená stenou rodinného domu č. XX a čiastočne pletivovým plotom vo výške asi 160 cm. Pravú stranu pozemku tvorí čiastočne stena rodinného domu č. XX/XXX a čiastočne pletivový plot vo výške asi 160 cm. Povereným príslušníkom bola vyhotovená fotodokumentácia v počte 2 ks a náčrtok.

Z výpisu z listu vlastníctva č. XX z katastra nehnuteľností vyplýva, že na pozemku - zastavané plochy a nádvoria o výmere 450 m², v katastrálnom území Z., obec Liptovský Mikuláš pre okres Liptovský Mikuláš je vedený rodinný dom súp. č. XX, ktorého vlastníkom je O. Q., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom Z. XX, P. A., a to v spoluvlastníckom podiele 1/1.

Na základe takto vykonaného dokazovania, súd hodnotiac dôkazy získané zákonným spôsobom, podľa svojho vnútorného presvedčenia, založené na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal a spáchala ho obžalovaná D. D., ktorá svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, preto ju súd uznal vinnou z jeho spáchania.

Trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrvá. Objektom tohto trestného činu je domová sloboda zaručená Ústavou SR. V zmysle § 122 ods. 5 Trestného zákona, trestný čin je spáchaný v obydľi, ak je spáchaný v dome alebo byte iného alebo v iných priestoroch slúžiacich na bývanie vrátane priestorov a pozemkov k nim patriacim, ak sú ako súčasť obydľia uzavreté. Zákon chráni domovú slobodu tak vlastníka, ako aj užívateľa domu alebo bytu, a to proti komukoľvek, ale iba tie priestory, ktoré užívateľ používa na bývanie (R 30/1965). Domom iného sa rozumie nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu, ako sú pivnica, povala, ďalšie vedľajšie miestnosti, uzavretý dvor a príľahlá ohradená záhrada, vrátane objektov, ktoré sa tu nachádzajú (napr. humno), ako aj ohradené príľahlé hospodárske priestory a budovy. Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktoré je charakterizované ako vniknutie alebo neoprávnené zotrvanie. Vniknutím je nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdienie do domu alebo do bytu, ktorým sa v podstate zasahuje do domovej slobody (R 11/1997-II). Neoprávneným zotrvaním sa rozumie prípad, keď sa páchatel' dostane do domu alebo bytu iného oprávnené, ale potom sa vzoprie vôli oprávneného užívateľa a bez oprávnenia sa odmieta vzdialiť. Táto vôľa oprávneného užívateľa môže byť prejavená výslovne alebo konkludentne. Zo subjektívnej stránky musí ísť o úmysel. Proti útoku, ktorý smeruje proti domovej slobode spôsobom uvedeným v § 194 ods. 1, je prípustná nutná obrana; útok trvá až dovtedy, kým sa nepodarí útočníka z domu alebo bytu vyhnať (R 9/1980, resp. 18/1996).

Konanie obžalovanej D. D. mal súd preukázané výpoveďami poškodeného F. D. a svedka O. Z., ktorí ju zo spáchania skutku usvedčujú priamo. Výpovede týchto svedkov na seba naväzujú v logických aj časových súvislostiach. Medzi ich výpoveďami nevznikli také rozpory ani navzájom ani v jednotlivých štádiách konania, že by mali byť pochybnosti o ich pravdivosti. Zásadným dôkazom, ktorý preukazuje priebeh skutku je obrazový záznam z kamery, ktorú pripevnil k rodinnému domu poškodený z dôvodu schválností vo vzťahu k jeho rodine z minulosti a bolo tak možné síce bez zaznamenania zvuku, ale zachytením obrazu sledovať presný priebeh skutkových okolností. O časti skutku, ktorej boli prítomní, vypovedali aj A. F., ktorý bol spoluobvineným v tejto trestnej veci, avšak po tom, čo uzavrel s poškodeným zmluvu, bolo jeho trestné stíhanie zastavené, jeho tvrdenia mal súd preukázané zo zápisnice o konfrontácii, ktorá bola prečítaná ako listinný dôkaz, a tiež svedkyňa S. S., ktorá tiež vypovedala k

časti skutku, ktorého bola prítomná a to v čase, keď sa obžalovaná už nachádzala na ich pozemku a A. F. naň práve vstupoval. Ich výpovede súd vyhodnotil ako presvedčivé, hodnoverné a objektívne a vo vzájomnom súlade, preto nemal dôvod im neveriť. Na základe takto vykonaných dôkazov nebol priebeh okolností sporný a v zásade vyjadrenia všetkých týchto svedkov do seba časovo a skutkovo zapadajú. U svedka O. Z. bola pri jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní očividná ľahostajnosť voči nutnosti u svedka, aby vypovedal čo možno najpresnejšie o tom, čo videl a čo zažil. Pri odstraňovaní rozporov mal za to, že vypovedá takisto ako predtým, hoci ku mnohým okolnostiam uviedol, že si nespomína alebo si to nepamätá presne. Poukázal tiež na odstup času. Na základe uvedeného súd vyhodnotil jeho výpoveď z prípravného konania ako presnejšiu a detailnejšiu. Na druhú stranu, je potrebné podotknúť a z kamerového záznamu vyplýva, že v čase, keď medzi obžalovanou a poškodeným došlo k strkaniu a sácaniu, tento svedok nemohol vidieť a vedieť, čo sa medzi nimi deje, pretože sa venoval vytláčaniu A. F. z dvora a bol k nim otočený chrbtom. Z týchto dôvodov sa nemohol k časti skutkového deja ani relevantne vyjadriť.

Najdôležitejšou spornou skutočnosťou ostala otázka oprávnenosti vstupu obžalovanej na pozemok. Pokiaľ obžalovaná poukázala na to, že v čase jej príchodu obaja prítomní poškodený D. a svedok Z. jej tento súhlas na vstup udelili, toto tvrdenie sa vykonaným dokazovaním nepreukázalo, práve naopak, bolo vyvrátené. Obaja popreli, že by jej niekto z nich alebo obaja povedali, nech na pozemok vstúpi. Tvrdenie A. F., ktoré vyplynulo z jeho výpovede pri konfrontácii s poškodeným, že začul ako jeho priateľka D. D. kričala, či môžu vstúpiť na súkromný pozemok, na čo jej priateľka D., ktorá stála na schodíku pri dome a povedala „podťe dnu“ považuje súd len za snahu vyvinúť seba a svoju partnerku zo skutku, pretože podľa kamerového záznamu v čase, keď obžalovaná vstúpila na pozemok, v blízkosti A. F. nebol, prišiel cca 35 sekúnd po nej, teda čo sa vtedy odohrávalo na mieste, vidieť a počuť nemohol. Zaujímavým je však jeho ďalšia časť výpovede, keď po jeho vstupe do dvora im mal poškodený povedať, že sú na súkromnom pozemku a jeho kamarát, ktorého on nepozná, ho aj s priateľkou (obžalovanou) vytlačil za bráničku. Skutočnosť, že poškodený mal upozorniť obžalovanú a A. F., že sú na súkromnom pozemku popierala obžalovaná a naopak potvrdzovali ju poškodený, svedok Z., svedkyňa S. a dokonca aj A. F.

K motívu obžalovanej je potrebné poukázať na to, že konanie obžalovanej bolo reakciou na predchádzajúci konflikt medzi poškodeným a jej synom W. D., ktorému poškodený, ako sám priznal dal minimálne jednu facku. Akokoľvek sa javí byť reakcia obžalovanej ako matky napadnutého dieťaťa pochopiteľná, nemožno ju z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti a skutkového stavu preukázaného vykonanými dôkazmi hodnotiť ako oprávnenú v tom smere, že bez oprávnenia vstúpila na cudzí pozemok a bez oprávnenia na ňom zotrvala. Uvedené sa dalo riešiť bez vstupu na pozemok, ktorý užíva poškodený so svojou rodinou a obžalovaná ho aj mala riešiť privolaním policajnej hliadky hneď, ako zistila, čoho sa mal poškodený na jej maloletom synovi dopustiť. Práve z dôvodu narušených vzťahov medzi rodinou obžalovanej a rodinou poškodeného sa svojich nárokov mala domáhať legálnou cestou, nie vstupovaním na pozemok, ktorý užíva poškodený napriek tomu, že tento výslovne uviedol, že si to nepraje. Z týchto dôvodov bolo konanie obžalovanej spôsobilé naplniť znaky žalovaného prečinu.

K argumentu obžalovanej, že pozemok ani nevlastní poškodený a je vlastníctvom matky jeho priateľky, súd uvádza, že jednak uvedená skutočnosť, že vlastníčkou pozemku a rodinného domu je tzv. svokra poškodeného O. Q., ktorá už 5 rokov žije v Českej republike, reálne tieto nehnuteľnosti neužíva a nie F. D., obžalovaná a poškodený žijú pritom už niekoľko rokov v tej istej obci, obžalovanej teda muselo byť známe, že užívateľom predmetných nehnuteľností je F. D. a jeho priateľka S. S. s deťmi, čo aj bolo, pretože hľadala práve F. D., nie je až taká podstatná, ako to, že zákon chráni domovú slobodu nielen vlastníka, ale taktiež užívateľa domu, a tie priestory, ktoré užívateľ používa na bývanie a domom iného sa rozumie nielen bezprostredne obývaný dom, ale aj všetky ostatné uzavreté priestory, ktoré tvoria príslušenstvo domu - aj uzavretý dvor, ako tomu bolo v tomto prípade. Zároveň bolo naplnené nielen nežiaduce, bez súhlasu alebo proti vôli oprávneného užívateľa uskutočnené vojdenie do obydlija, ktorým sa zasiahlo do domovej slobody (vniknutie), ale aj neoprávnené zotrvanie v ňom. Je nutné pripomenúť, že vôľa oprávneného užívateľa môže byť prejavovaná výslovne alebo konkludentne a v tomto konkrétnom prípade, hoci by aj poškodený výslovne neupozorňoval obžalovanú a A. F., konkludentným nesúhlasom možno rozumieť, že sa s ňou rozprávať nechcel a z dvora rodinného domu boli vytláčani a vyvádzaní tam prítomnou inou osobou, ktorá sa zjavne obávala bezpečnosti poškodeného a prišla mu na pomoc.

Obžalovaná tým, že dňa 21. 9. 2018 asi o 19:30 hod. vošla cez zatvorenú, neuzamknutú bráničku na ohradený pozemok rodinného domu č. XX/XXX v obci Z., okres P. A. a urobila tak bez súhlasu oprávnenej osoby a následne tam aj zotrvala napriek tomu, že užívateľ domu F. D., nar. X. XX. XXXX, jej dal zreteľne najavo, aby tento súkromný pozemok spolu s A. F. opustila, čo nerešpektovala až dovtedy,

kým ich prítomný svedok O. Z. vytlačil, resp. vyviedol za bráničku oplotenia rodinného domu, svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona.

Keďže obžalovaná sa svojím konaním dopustila prečinu, súd sa zaoberal aj otázkou použitia princípu „ultima ratio“, avšak vzhľadom na zrejmy svojvoľný zásah do práva na nedotknuteľnosť obydľia, mal súd naplnenie materiálneho korektívu podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona pri žalovanom prečine, z pohľadu, či je jeho závažnosť nepatrná, za preukázaný so zreteľom na spôsob vykonania činu, okolnosti, za ktorých bol spáchaný a mieru zavinenia obžalovanej.

V rámci úvah o treste súd k osobe obžalovanej zistil, že v registri priestupkov nemá žiaden záznam. Zo správy o povesti vyplýva, že nebola riešená na mestskom úrade. V odpise registra trestov nemá žiaden záznam. V súčasnosti sa proti nej nevedie žiadne iné trestné konanie. Z pracovného hodnotenia vyplýva pozitívne hodnotenie jej osoby ako dlhoročnej zamestnankyne Akadémie ozbrojených síl, v súčasnosti na pozícii šéfkuchár vojenskej kuchyne, nebola riešená z dôvodu porušenia pracovnej disciplíny.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo všeobecných zásad upravených v ustanovení § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, podľa ktorých má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Pri ukladaní trestu súd obligatórne prihliadol podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností, pričom zistil, že na strane obžalovanej bola zistená jedna poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, keďže viedla riadny život, priťažujúca okolnosť nebola zistená žiadna. Za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona možno uložiť trest odňatia slobody až na dva roky. Súd pri zistení prevahy poľahčujúcich okolností, pri ktorej sa znižuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, mohol ukladať trest v takto upravenej trestnej sadzbe vo výmere až na 1 rok a 4 mesiace.

S poukazom na osobu obžalovanej, okolnosti skutku, ako aj spôsobený následok súd vyhodnotil, že dostatočným a primeraným prostriedkom na dosiahnutie účelu trestu u obžalovanej je uloženie peňažného trestu na samej dolnej hranici sadzby určenej pre tento druh trestu a nie je potrebné na ňu vplývať iným druhom trestu, napr. trestom odňatia slobody. Z okolností prípadu je zrejmé, že konala pod vplyvom rozhorčenia a nepochybne dôvodom pre jej impulzívne konanie bolo predchádzajúce konanie poškodeného vo vzťahu k jej synovi. Obžalovaná sa v minulosti nedopustila žiadneho protiprávneho konania, ktoré by bolo riešené v trestnom alebo priestupkovom konaní, je hodnotená pozitívne zo strany zamestnávateľa, je dlhodobo zamestnaná na trvalý pracovný pomer a pri svojich príjmových pomeroch deklaruje pravidelný mesačný príjem, teda je v jej možnostiach peňažný trest zaplatiť. Zároveň súd obligatórne ustanovil náhradný trest odňatia slobody na 1 mesiac pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený (t. j. ak peňažný trest nebude zaplatený). Druh aj výmera uloženého trestu v spojení s náhradným trestom zodpovedajú potrebám generálnej, ako aj individuálnej prevencie za protiprávne konanie, pre ktoré bola obžalovaná uznaná vinnou.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Liptovskom Mikuláši do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať: Prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného. Poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade

škody a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

V Liptovskom Mikuláši, dňa 11. novembra 2019